

Arrest

nr. 268 361 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 12 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.M. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kumanovë, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. U huwde traditioneel met A.S. (...) (O.V. X). Sinds dat jullie een relatie begonnen, kende uw echtgenote problemen met haar familie omdat zij een relatie had met een Albanees. Ze werd gedurende de eerste twee of drie jaar van jullie huwelijk dagelijks verbaal lastiggevallen door haar vader. In 2015 werd uw broer M. (...) Musli (O.V. X) wanneer hij buiten met zijn kinderen aan het spelen was, aangesproken door Femi L. (...), een leraar op de school in Kumanovë.

Femi had enkele krasjes in zijn wagen en vroeg aan Musli wie dit gedaan had. Musli antwoordde dat hij dit niet wist. Er ontstond een ruzie en Femi liet zijn wapen zien. Er kwamen echter mensen af op het tumult waarop beiden uit elkaar gingen. In 2015 of 2016 werd uw echtgenote bedreigd door een verre neef waarna jullie naar Duitsland reisden waar jullie een verzoek tot internationale bescherming indienden. Jullie verbleven vier maanden in Duitsland en kregen een negatief antwoord op jullie verzoek. Jullie keerden terug naar Kumanovë waar jullie geen problemen meer kenden met uw de familie van uw partner. In juli 2018 werd uw broer Musli die net zijn boodschappen in de wagen van uw broer Enver wilde plaatsen, aangevallen door Femi L. (...), zijn zoon Liridon en zijn neef Ferid. Liridon zei tegen Musli dat hij zijn vader had uitgescholden en dat dit niets voorstelde in vergelijking met wat hem later zou overkomen. Musli zijn tanden waren gebroken en hij had verwondingen aan zijn hoofd. Enver, die op een naburige markt aan het werk was, bracht Musli eerst naar de politie waar zij een klacht indienden tegen Musli zijn belagers alvorens naar het ziekenhuis te gaan voor verzorging. De politie ondernam echter niets, maar overhandigde alle notities aan de rechtbank. Er vonden drie zittingen plaats waarbij Musli één keer aanwezig was en Enver twee keer. De zaak werd echter verschillende keren uitgesteld omdat telkens een van de beschuldigten niet aanwezig was, waardoor er nog niets beslist werd in deze zaak. Op 31 oktober 2018 was u in de stad uw gsm gaan herladen wanneer u onderweg naar huis uw broers Enver, Vebi en Musli tegenkwam. Zij namen u mee in de wagen van Enver en onderweg pikten jullie ook nog de zonen van Vebi, Xhelil en Raif, op. Even verderop kwamen jullie echter in een hinderlaag terecht waarbij zeven of acht leden van de familie L. (...), zijnde Femi, Vebi, Ferid, Haki en Shkodran of Liridon en andere verre familieleden, jullie stonden op te wachten. Er werd op jullie wagen geschoten en uw broer Vebi werd uit de wagen gesleurd en neergeschoten door Femi L. (...). De zonen van uw broer Vebi, Xhelil en Raif, stapten uit en gingen naar hun vader, maar werden geslagen met baseballknuppels en metalen staven. Ook u en Musli stapten uit. U volgde Musli die naar jullie broer Vebi ging, maar u werd met een mes neergestoken door Ferid L. (...). U verloor uw bewustzijn en wanneer u weer bewustzijn kwam, legde Enver u in de wagen, samen met uw broer Vebi die nog leefde en voerde jullie samen met Musli naar het ziekenhuis van Kumanovë. Uw broer Vebi werd naar het ziekenhuis van Skopje overgebracht, maar overleed daar diezelfde avond. De politie deed een onderzoek op de plaats van het incident en kwam ook naar het ziekenhuis waar uw familieleden door de politie werden mee vernomen voor verhoor. Ook uw kledij werd meegenomen. Een kwartier tot een halfuur na het incident had Femi L. (...) zich aangemeld bij de politie waar hij verklaarde drie personen te hebben vermoord. Femi dacht immers dat ook u en Raif dood waren. De andere leden van de familie L. (...), met name Vebi, Ferid, Haki en Liridon of Shkodran werden die avond gearresteerd. De volgende dag bleven enkel Vebi en Femi aangehouden. U vermoedt dat de andere leden van de familie L. (...) werden vrijgelaten omdat zij mensen hadden omgekocht. Ze werden beschuldigd van moord en poging tot moord. Tien dagen later woonde u een begrafenis bij van een kennis van de familie waar u leden van de familie L. (...) tegenkwam en zij hun handen aan hun wapens legde. Op 24 januari 2019 werd Vebi eveneens vrijgelaten. U hoorde van mensen dat de familie L. (...) betaald had voor zijn vrijlating. Op 25 januari 2019 begon Vebi opnieuw les te geven op de school waar ook uw kinderen schoolliepen. Omdat jullie angst hadden na de vrijlating van Vebi besloten u en uw echtgenote samen met jullie kinderen op 26 januari 2016 het land te verlaten. Jullie reisden met het vliegtuig naar België waar u op 22 februari 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende. U hoorde van uw broer Enver dat hij van andere mensen had gehoord dat Femi bedreigingen uitten tegen jullie familie. Uw verzoek tot internationale bescherming werd op 27 mei 2019 kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal omdat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, omdat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw familie en de familie L. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. Op 5 maart 2021 diende u samen met uw echtgenote, zonder het land verlaten te hebben, uw huidige tweede verzoek in. U verklaart dat er in de zomer van 2020 een uitspraak was in het proces over het incident van 31 oktober 2018. Hierbij werd de dader tot acht jaar gevangenis veroordeeld en een andere persoon tot achttien maanden gevangenis. U zelf werd veroordeeld tot achttien maanden gevangenisstraf. Uw advocaat diende hiertegen beroep in gezien u een slachtoffer bent en u dus onterecht veroordeeld werd. U herhaalt voorts dat u niet veilig bent in Noord-Macedonië en dat u voor uw leven en dat van uw kinderen vreest, met name dat uw zonen vermoord of ontvoerd zouden worden. U verwijst hierbij naar een vader en zijn zoon die in 2020 werden neergeschoten in Kumanovë. Voorts wou de politie van Kumanovë u geen document geven waarin zij verklaren dat zij niet in staat zijn om u te beschermen. Uw broer die u kwam bezoeken in januari 2021 vertelde u dat de familie waar jullie problemen mee hebben regelmatig

langs jullie huis rijdt om te provoceren. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde uw echtgenote een vonnis neer betreffende uw veroordeling van de Rechtbank van Kumanovë, d.d. 4 november 2019.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u een psycholoog raadpleegt ten gevolge van stress en slaapproblemen waarvoor u medicatie neemt, dient opgemerkt te worden dat u tevens aangeeft dat deze problemen uw deelname aan onderhavige procedure niet beïnvloeden (Vragenlijst BPN, DVZ, vraag 1). U legt ook geen enkel begin van bewijs neer waaruit zou kunnen blijken dat u niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek een weigeringsbeslissing nam en oordeelde dat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw familie en de familie L. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep en brengt in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vroegere appreciatie.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beroept op motieven die u in het verleden heeft uiteengezet, namelijk dat u en uw familie gevaar lopen in Macedonië ten gevolge van het conflict met de familie L. (...) (verklaring 2e VIB, vraag 16, 19, 22). In dit kader verklaart u dat u in de zomer van 2020 naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 veroordeeld werd door de rechtbank van Kumanovë tot een gevangenisstraf van achttien maanden. U beweert dat dit onterecht is omdat u bij dit incident een slachtoffer was (verklaring 2e VIB, vraag 16). Gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek, met name dat u de werkelijke context van de confrontatie van 31 oktober 2018 niet aannemelijk maakte, en u geen enkel begin van bewijs neerlegt dat uw versie van de feiten ondersteunt, volstaat dit vonnis geenszins om de appreciatie van uw eerste verzoek om te buigen. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling voor het incident van 31 oktober 2018 blijkt dat u een beroep kan indienen tegen dit vonnis. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw advocaat dit ook deed (verklaring 2e VIB, vraag 16). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden.

Wat betreft uw verklaringen dat de politie van Kumanovë u geen document kon bezorgen waarin zij verklaarde dat zij niet in staat zijn om u te beschermen (verklaring 2e VIB, vraag 16), dient opgemerkt te worden dat dit allerminst aantoonde dat u geen beroep kon doen, en in geval van eventuele problemen in de toekomst bij een terugkeer in Noord-Macedonië zou kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming van hun nationale autoriteiten en dat deze u geen of geen afdoende hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen verlenen. Integendeel, uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling naar aanleiding van het incident van 31 oktober 2019 en jullie verklaringen, blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten wel degelijk hebben opgetreden tegen de familie L. (...). Zowel Vebi, Femi als Haki L. (...) werden veroordeeld voor hun betrokkenheid.

Voorts verklaarde u dat het normaal is dat een vader en zoon in Kumanovë worden neergeschoten. U verwijst hierbij naar een moord op een vader en zoon die plaatsvond in 2020 en u vreest dat u bij een terugkeer dat u en uw kinderen hetzelfde zal overkomen (verklaring 2e VIB, vraag 19). Er dient echter

vastgesteld te worden dat deze vage verwijzing naar een moord uit 2020 geenszins volstaat om te besluiten dat wat u betreft er een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Evenmin kan hier uit afgeleid worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten in uw land van herkomst. Wat betreft uw verklaring dat volgens een broer van u de familie L. (...) nog vaak langs jullie huis rijdt om te provoceren, dient te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten. De conclusies getrokken bij uw eerste verzoek gelden aldus nog steeds.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.S. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Macedonische afkomstig uit Kumanovë, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. Sinds tien jaar heeft u een relatie met M.M. (...) (O.V. 19/12395). Uw familie was echter tegen deze relatie omdat zij niet blij waren met uw keuze voor een Albanese partner. Uw vader kwam u gedurende de eerste vier of vijf jaar van jullie relatie dagelijks verbaal lastigvallen. Enkele jaren geleden verlieten u en M. (...) omwille van deze problemen Noord-Macedonië en reisden jullie naar Duitsland. Jullie dienden hier een verzoek tot internationale bescherming in, maar jullie ontvingen hierop een negatief antwoord. Na enkele maanden keerden jullie terug naar Noord-Macedonië en kenden jullie geen problemen meer met uw familie. In 2015 na de geboorte van jullie derde kind ontwikkelde u een postnatale depressie waarbij u werd opgenomen in het ziekenhuis. M. (...) Musli (O.V. 8.791.539), de broer van uw partner had minstens drie jaar geleden een conflict met Femi L. (...), een leraar op de school in Kumanovë, over krassen in een wagen. Musli werd later ook door Femi L. (...) en zijn zonen in elkaar geslagen. Op 25 oktober 2018 werd u een tweede keer gehospitaliseerd omwille van uw mentale problemen. Op 31 oktober 2018 was u opnieuw thuis wanneer uw partner M. (...), zijn broers Vebi, Enver en Musli, alsook zijn neven Xhelil en Raif, met hun wagen in een hinderlaag van Femi L. (...), zijn broer en andere leden van de familie Latifi liepen. Hierbij werd Vebi M. (...) gedood, uw partner met een mes neergestoken en de anderen geslagen met baseballknuppels. Femi L. (...) en zijn broer werden gearresteerd. Nadat Femi L. (...) net voor jullie vertrek uit Noord-Macedonië werd vrijgelaten vertelde uw partner u dat hij van andere personen had gehoord dat Femi L. (...), bedreigingen had geuit. U vermoedde dat Femi L. (...) werd vrijgelaten omdat hij geld betaalde. Jullie besloten Noord-Macedonië op 26 januari 2019 te verlaten omdat jullie zich niet meer veilig voelden in Noord-Macedonië en jullie betrokken waren in een bloedwraak. Jullie reisden met het vliegtuig naar België. Op 22 februari 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U vernam later dat Femi L. (...) opnieuw lesgeeft op de school waar jullie kinderen schoolliepen. Uw verzoek tot internationale bescherming werd op 27 mei 2019 door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond verklaard omdat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, omdat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw (schoon)familie en de familie L. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale

en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. Op 5 maart 2021 diende u samen met uw echtgenoot, zonder het land verlaten te hebben, uw huidige tweede verzoek in. U herhaalt dat bij een terugkeer naar Noord-Macedonië ze uw echtgenoot en kinderen zullen vermoorden. Vorig jaar las u op internet dat er een vader en zoon – die familie zijn van uw man - vermoord werden. U bent bang dat jullie hetzelfde zal overkomen. In december 2019 werd uw echtgenoot onterecht veroordeeld tot achttien maanden gevangenisstraf naar aanleiding van het incident van 31 oktober 2019. Ook de personen die uw schoonbroer vermoordden werden veroordeeld. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u een vonnis neer betreffende de veroordeling van uw echtgenoot door de Rechtbank van Kumanovë, d.d. 4 november 2019.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken is immers gebleken dat u kampt met psychische problemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd er een aangepast persoonlijk onderhoud voorzien.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw tweede verzoek volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die door uw echtgenoot M.M. (...) (O.V. 8.783.154) in het kader van zijn tweede verzoek tot internationale bescherming werden aangehaald. Inzake dit verzoek werd er een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen, die luidt als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u een psycholoog raadpleegt ten gevolge van stress en slaapproblemen waarvoor u medicatie neemt, dient opgemerkt te worden dat u tevens aangeeft dat deze problemen uw deelname aan onderhavige procedure niet beïnvloeden (Vragenlijst BPN, DVZ, vraag 1). U legt ook geen enkel begin van bewijs neer waaruit zou kunnen blijken dat u niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek een weigeringsbeslissing nam en oordeelde dat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw familie en de familie L. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep en brengt in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vroegere appreciatie.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beroept op motieven die u in het verleden heeft uiteengezet, namelijk dat u en uw familie gevaar lopen in Macedonië ten gevolge van het conflict met de familie L. (...) (verklaring 2e VIB, vraag 16, 19, 22). In dit kader verklaart u dat u in de zomer van 2020 naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 veroordeeld werd door de rechtbank van Kumanovë tot een gevangenisstraf van achttien maanden. U beweert dat dit onterecht is omdat u bij dit incident een slachtoffer was (verklaring 2e VIB, vraag 16). Gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek, met name dat u de werkelijke context van de confrontatie van 31 oktober 2018 niet aannemelijk maakte, en u geen enkel begin van bewijs neerlegt dat uw versie van de feiten ondersteunt, volstaat dit vonnis geenszins om de appreciatie van uw eerste verzoek om te buigen. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling voor het incident van 31 oktober 2018 blijkt dat u een beroep kan indienen tegen dit vonnis. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw advocaat dit ook deed (verklaring 2e VIB, vraag 16). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden.

Wat betreft uw verklaringen dat de politie van Kumanovë u geen document kon bezorgen waarin zij verklaarde dat zij niet in staat zijn om u te beschermen (verklaring 2e VIB, vraag 16), dient opgemerkt te worden dat dit allermindst aantoonde dat u geen beroep kon doen, en in geval van eventuele problemen in de toekomst bij een terugkeer in Noord-Macedonië zou kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming van hun nationale autoriteiten en dat deze u geen of geen afdoende hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen verlenen. Integendeel, uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling naar aanleiding van het incident van 31 oktober 2019 en jullie verklaringen, blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten wel degelijk hebben opgetreden tegen de familie L. (...). Zowel Vebi, Femi als Haki L. (...) werden veroordeeld voor hun betrokkenheid.

Voorts verklaarde u dat het normaal is dat een vader en zoon in Kumanovë worden neergeschoten. U verwijst hierbij naar een moord op een vader en zoon die plaatsvond in 2020 en u vreest dat u bij een terugkeer dat u en uw kinderen hetzelfde zal overkomen (verklaring 2e VIB, vraag 19). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze vage verwijzing naar een moord uit 2020 geenszins volstaat om te besluiten dat wat u betreft er een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Evenmin kan hier uit afgeleid worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten in uw land van herkomst. Wat betreft uw verklaring dat volgens een broer van u de familie L. (...) nog vaak langs jullie huis rijdt om te provoceren, dient te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten. De conclusies getrokken bij uw eerste verzoek gelden aldus nog steeds.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Derhalve dient uw verzoek eveneens niet-ontvankelijk verklaard te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen omschrijven hun eerste en tevens enig middel als volgt:

"Overwegende dat verzoekers een eerste middel nemen van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikelen 2 et 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur."

Verzoekende partijen betogen:

"Ter staving van hun beroep dienen verzoekers verschillende elementen in, waaronder een arrest van het Hof van Beroep van SKOPJE, van 14 september 2020 betreffende de gebeurtenissen van oktober 2018 die tot de dood van Vebit M. (...) leidden.

(...)

Tijdens de eerste beslissing achtte het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen echter dat verzoeker geen voldoende bewijs leverde dat hij in zijn land het slachtoffer van een vendetta was.

Het arrest van het Hof van Beroep van SKOPJE bevestigt precies de gebeurtenissen zoals verzoeker ze weergaf.

Bijgevolg kan niet worden betwist dat de broer van verzoeker werd vermoord in het kader van een vechtpartij tussen de clan M. (...) en de clan L. (...) in een context van vendetta.

Verzoeker diende talrijke documenten in ter staving van zijn twee verzoeken om internationale bescherming, met name :

- Medisch getuigschrift betreffende de verwondingen van Müsli M. (...)

- Een kopij van de overlijdensakte van de Heer Vebi M. (...)

- Persartikelen betreffende het incident van 31 oktober 2018 en de vendetta

- Een lijkschouwing van het lijk van Vebi M. (...).

- Een kopij van de klacht van de advocaat van verzoeker betreffende de bevrijding van Femi L. (...).

Uit de wet van 15 december 1980 en haar artikel 48/6 §4 en §5 blijkt dat :

(...)

In dit geval hebben verzoekers een heel groot aantal diverse gedetailleerde documenten neergelegd, die duidelijk hun situatie betroffen.

Tegenpartij houdt absoluut geen rekening met artikel 48/6 §4 en §5

De gids van de UNHCR (het is alsof het CGVS het bestaan van deze gids vergeten zou zijn...) vermeldt:

(...)

Maar weliswaar, indien het eerste asielverzoek het onderwerp maakte van een decisieve beslissing moet eraan herinnerd worden dat, in het kader van de toepassing van artikel 57/6/2 men het geheel van de door verzoekers, in het kader van hun asielverzoek neergelegde elementen in overweging moet nemen.

Het bestaan van een vendetta tussen beide families is dus zeer moeilijk betwistbaar."

Verzoekende partijen gaan verder in op de beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst in het kader van bloedwraak. Zij voeren aan:

"Uit het arrest van de Hof blijkt dat een deel van de in het conflict betrokken partijen zelfs niet veroordeeld werden.

Zo werd de Heer Fakj L. (...), die aan verzoeker persoonlijk steekwonden toegebracht heeft, niet veroordeeld.

Verzoeker, die het slachtoffer was, werd tot één jaar en 6 maanden veroordeeld.

Daarentegen, werd Femi L. (...) maar tot één jaar veroordeeld terwijl hij ook op de broer van verzoeker heeft geschoten.

Uit het verslag van 2020 opgemaakt door de agentschap Transparency blijkt dat Noord-Macedonië een bijzonder corrupt land is (nog meer dan Albanië). He bevindt zich tussen de meest corrupte landen in de wereld.

De organisatie GAN integrity vermeldt :

(...)

Femi L. (...) werd na enkele maanden detentie vrijgelaten.

Uit deze verschillende elementen blijkt dat verzoeker bijzonder ongerust is in geval van terugkeer naar Macedonië.

Gezien alle hierboven vernielde elementen, dient de beslissing herzien te worden, het dossier dient vanuit het oogpunt van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 onderzocht te worden, en bijgevolg dient gevolg gegeven te worden aan het verzoek om internationale bescherming van verzoekers."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"• de bestreden beslissing te herzien ;

• en hen aldus rechtstreeks het statuut van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of het subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

• ten volkomen subsidiaire titel, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden".

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog algemene landeninformatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2-3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe *"de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur"* te dezen en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar gesteld wordt:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u een psycholoog raadpleegt ten gevolge van stress en slaapproblemen waarvoor u medicatie neemt, dient opgemerkt te worden dat u tevens aangeeft dat deze problemen uw deelname aan onderhavige procedure niet beïnvloeden (Vragenlijst BPN, DVZ, vraag 1). U legt ook geen enkel begin van bewijs neer waaruit zou kunnen blijken dat u niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om

internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken is immers gebleken dat u kampt met psychische problemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd er een aangepast persoonlijk onderhoud voorzien.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze in het geheel niet aanvechten of betwisten, onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

3.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen".

In het licht van het voormelde wetsartikel, wordt in de bestreden beslissingen volledig terecht gemotiveerd:

"Allereerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek een weigeringsbeslissing nam en oordeelde dat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw familie en de familie L. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep en brengt in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vroegere appreciatie.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beroept op motieven die u in het verleden heeft uiteengezet, namelijk dat u en uw familie gevaar lopen in Macedonië ten gevolge van het conflict met de familie L. (...) (verklaring 2e VIB, vraag 16, 19, 22). In dit kader verklaart u dat u in de zomer van 2020 naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 veroordeeld werd door de rechtbank van Kumanovë tot een gevangenisstraf van achttien maanden. U beweert dat dit onterecht is omdat u bij dit incident een slachtoffer was (verklaring 2e VIB, vraag 16). Gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek, met name dat u de werkelijke context van de confrontatie van 31 oktober 2018 niet aannemelijk maakte, en u geen enkel begin van bewijs neerlegt dat uw versie van de feiten ondersteunt, volstaat dit vonnis geenszins om de appreciatie van uw eerste verzoek om te buigen. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat

uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling voor het incident van 31 oktober 2018 blijkt dat u een beroep kan indienen tegen dit vonnis. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw advocaat dit ook deed (verklaring 2e VIB, vraag 16). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden.

Wat betreft uw verklaringen dat de politie van Kumanovë u geen document kon bezorgen waarin zij verklaarde dat zij niet in staat zijn om u te beschermen (verklaring 2e VIB, vraag 16), dient opgemerkt te worden dat dit allerm minst aantoon t dat u geen beroep kon doen, en in geval van eventuele problemen in de toekomst bij een terugkeer in Noord-Macedonië zou kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming van hun nationale autoriteiten en dat deze u geen of geen afdoende hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen verlenen. Integendeel, uit het door uw echtgenote ingediende vonnis aangaande uw veroordeling naar aanleiding van het incident van 31 oktober 2019 en jullie verklaringen, blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten wel degelijk hebben opgetreden tegen de familie L. (...). Zowel Vebi, Femi als Haki L. (...) werden veroordeeld voor hun betrokkenheid.

Voorts verklaarde u dat het normaal is dat een vader en zoon in Kumanovë worden neergeschoten. U verwijst hierbij naar een moord op een vader en zoon die plaatsvond in 2020 en u vreest dat u bij een terugkeer dat u en uw kinderen hetzelfde zal overkomen (verklaring 2e VIB, vraag 19). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze vage verwijzing naar een moord uit 2020 geenszins volstaat om te besluiten dat wat u betreft er een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Evenmin kan hier uit afgeleid worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten in uw land van herkomst. Wat betreft uw verklaring dat volgens een broer van u de familie L. (...) nog vaak langs jullie huis rijdt om te provoceren, dient te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten. De conclusies getrokken bij uw eerste verzoek gelden aldus nog steeds."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

In zoverre zij eenvoudigweg wijzen op de reeds eerder door hen en in het kader van hun eerste en hun huidige verzoek om internationale bescherming neergelegde stukken, dient te worden vastgesteld dat zij met deze loutere verwijzing naar de reeds eerder neergelegde stukken hoegenaamd geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen en motieven.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift daarnaast een heel betoog voeren op grond van een arrest van het Hof van Beroep van Skopje dat zou dateren van 14 september 2020, kan de Raad slechts vaststellen dat dit arrest, hoewel het zou dateren van een half jaar voor de indiening van hun onderhavige verzoek om internationale bescherming, door verzoekende partijen aan verweerder niet werd overgemaakt en tot op heden niet wordt neergelegd. Aldus mist hun betoog dienaangaande feitelijke grondslag en beperken zij zich in dit kader tot het uiten van een aantal blote en ongefundeerde beweringen.

Zelfs indien hun betoog dienaangaande zou stroken met de werkelijkheid, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat ook uit dit betoog duidelijk blijkt dat verzoeker toegang had tot een advocaat en het gerecht en de mogelijkheid had en heeft benut om tegen het vonnis in eerste aanleg in beroep te gaan, dat het Hof van Beroep van Skopje zich over de zaak heeft gebogen en dat daarbij niet enkel verzoeker doch tevens een aantal van de bij het incident betrokken leden van de familie L. werden veroordeeld. Uit niets blijkt daarbij, en verzoekende partijen maken *in concreto* in het geheel niet aannemelijk dat zij, al dan niet omwille van corruptie, hun rechten en hun argumenten daarbij niet op een gedegen wijze konden doen gelden, dat de procedure op grond waarvan tot dit arrest werd gekomen oneerlijk zou zijn verlopen en/of dat de opgelegde straffen en de vrijspraak van een aantal van de betrokkenen onterecht zouden zijn en/of te wijten zouden zijn aan of zouden zijn bewerkstelligd door corruptie. Noch uit het gegeven dat één van de leden van deze familie, dit in tegenstelling tot de overige betrokkenen van deze familie, niet werd veroordeeld en dat een ander lid "*maar tot één jaar veroordeeld*" werd, noch uit de door verzoekende partijen aangeleverde, algemene informatie, kan worden afgeleid dat er *in casu*, in hunner hoofde en in hun specifieke geval sprake zou zijn (geweest) van een beïnvloeding van het gerecht, van een oneerlijke procedure en van een onbillijke of onterechte uitspraak.

Waar verzoekende partijen verder opnieuw benadrukken dat zij ongerust zouden zijn en gevaar zouden lopen bij een terugkeer naar hun land van herkomst, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de ernst en de geloofwaardigheid van deze bewering danig worden ondermijnd doordat zij niet in beroep gingen tegen de weigeringsbeslissing die verweerder nam in het kader van hun eerste verzoek om

internationale bescherming en doordat zij, hoewel het door hen neergelegde vonnis reeds dateert van november 2019, zij gewag maken van een arrest van het Hof van Beroep van Skopje van september 2020 en zij beweren dat verzoekers broer hen er in januari 2021 van in kennis stelde dat de problemen met de familie L. nog actueel waren, slechts in maart 2021 ten tweede male een verzoek om internationale bescherming indienden. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekende partijen, ondanks dat het vonnis in eerste aanleg dateerde van november 2019, ondanks dat zij verwijzen naar een arrest van het Hof van Beroep van Skopje van september 2020 en ondanks dat zij beweren dat verzoekers broer hen in januari 2021 op de hoogte stelde van het feit dat de familie L. nog steeds voor problemen zorgde, nalieten dit te doen en dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hunner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid en hun beweerde nood aan internationale bescherming.

Eveneens wordt de ernst, de oprechtheid en de geloofwaardigheid van de bewering dat de familie L. nog voor problemen zou zorgen manifest ondermijnd doordat een aantal van de meest naaste familieleden van verzoekende partijen, waaronder de moeder, broer en zus van verzoeker, eenvoudigweg in Noord-Macedonië en op hetzelfde adres bleven wonen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek verzoeker, nr.21).

Ook keerde verzoekers broer E. vrijwillig vanuit Duitsland terug naar Noord-Macedonië (*ibid.*, nr.13). Dat verzoekers broer bovendien in januari 2021 op bezoek kwam en nadien blijkbaar vrijwillig terugkeerde naar Noord-Macedonië, laat ook niet toe nog maar enig geloof te hechten aan de bewering dat deze familie in het kader van een vendetta op heden voor problemen zou zorgen (*ibid.*, nr.21).

Zelfs indien al aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen toch problemen zouden riskeren met leden van de familie L., *quod non*, dan nog dient bovendien te worden opgemerkt dat zij hoegenaamd geen afbreuk doen aan de vaststelling dat, mede gelet op hetgeen voorafgaat, aangenomen kan worden dat zij zich in dit kader kunnen beroepen op de bescherming van hun eigen, nationale autoriteiten.

Het voorgaande vindt daarenboven duidelijk bevestiging in het feit dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekende partijen neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. Gelet op het voormelde, beroepen verzoekende partijen zich te dezen voorts niet dienstig op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT